

O SAMAÍN NAVIDEÑO..... SILVIA 6º EP

Silvia Fernández
6º

O SAMAÍN NAVIDEÑO

Un día calquera, naceu unha raparica chamada Ámbar, porque os ollos os tiña da cor do ámbar. Aqueles anos para era filla do rei Agustino e da rainha Agustina, pero, a raparica non era especial por iso. A rainha do pobo veciño chamada Atenas, xa que era de Grecia xunto ao rei Verancio. O caso foi que Atenas non tiña filla, e entón feitizou a Ámbar o día que naceu e dixo: Se eu non teño unha figura tan bonita e unha riqueza infinita, explotarálle a todos a tinta. Esta é a súa historia:

Ámbar xa crecera e tiña 6 anos, un montón de Nadal; sin embargo, Ámbar non sabía o que ía a pasar. Ao chegar da escola entrou e exclamou:

- Ramiro, acabo de chegar da escola e pasáino moi ben!
- Ámbar! Deixes algo?
- Eu xa fixen as tarefas; así que, pódolche axudar? - pregunta Ámbar, xa que é moi atenta e o pasaba moi ben con Ramiro o seu maior domo.
- Non che preocupes Ámbar eu xa terminarei tamén as tarefas.

Ámbar tirouse aos brazos de Agustino:

- Papá!
- Ámbar! Que tal na escola?

Ímbar sonriu, e cun simple xesto Agustino xa sabía.

O día do Nadal estaba todo o pobo no castelo e de súpeto apagáronse e encenderonse as luces, Ramiro baixou a mirar os interruptores, e non volveu e así ata quedar só, Ímbar, o rei e máis a rainha. Logo apareceron uns sons dunha bruxa e fantasmas ríidos e por último unha neboa espesa. Todos estaban moi asustados e o rei, Ímbar e a rainha acordáronse e dixeron que era a maldición de Stenas. O Nadal estaba se concertando en Samain! xa que apareceron os decorados de Samain. Os doces foron substituídos por arañas, as panzoliñas por unha sinxetra canción e risas da bruxa.

- Stenas, venancio que estades a facer. Pero non lle facían ni caso. Stenas encerrou a Agustina e Venno a Agustín. Ímbar escapou a disfarzarse dunha bruxa tiña un plan

- E tí que eres? - dixo Stenas a aquela rapaza.

- Eu son a túa filla. Pero non nos coñecemos, pois me tiñan encerrada - replicou a rapaza.

Sen ningua dúbida fíéronlla caso, púsoa detrás deles e boam! Stenas quitoulle o colgante de ouro e colócese a transformar. Ímbar quitoulle o disfarce sempre o colgante e sacou aos reis e colóulle a Stenas que non facía falta siquera. Stenas non dizentín, transformou o Samain en Nadal de novo e dixo:

- Gracias a todos! e por favor perdóanos. O pobo sonriu e este é a historia do Samain nacidoño.